



POP

**ZIFFELS**

ZIFFELS

(SLURF)

Je debuutalbum uitbrengen terwijl alle bandleden de zestig zijn gepasseerd – de Ziffels, al dik dertig jaar een poplegende in Groningen en omstreken, doen het. ‘De Beatles van de jaren tachtig’ noemde het Nieuwsblad van het Noorden ze in 1988 na een optreden op

Noorderslag, maar de wereld wilde niet luisteren. Eén single kwam er, *Cold Day In Bermuda*, door Groninger ingewijden nog altijd beschouwd als 'een van de beste Nederpopliedjes ooit'. En daarna? Weinig tot niks. Band uit elkaar en zo nu en dan eens samenspe-len op een bruiloft of partij. Maar dan toch ineens weer kriebels, een paar jaar geleden. Kriebels die de vijf mannen naar een opnamestudio lokten om die liedjes van wel-  
eer tóch nog eens fatsoenlijk op te nemen. Het kwam er niet van: de creatieve geest waaide te hard en ineens hadden ze, gewoon, negen gloednieuwe nummers. En die staan dus op dit debuut, dat overigens nauwelijks hun *heyday* – de jaren tachtig – ademt, maar vooral de decennia daarvoor, met

vooral de decennia daarvoor, met een lichte voorkeur voor de sixties zoals die werden beleefd ter hoogte van de Amerikaanse westkust, al is de *countryside* ook nooit ver weg. Hoe dan ook, de Ziffels hebben het allemaal verpakt in behoorlijk catchy gitaarpopsongs vol welluidende koortjes, met een speciale vermelding voor de fraai melancholieke – en overigens zeer Europese – ballad *The War That Ended Peace*. Maar stiekem blijf je tóch benieuwd naar dat Beatleswaardige materiaal van destijds.

**ERIK VAN DEN BERG**